

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121286915
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6121286915.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandriková v spore žalobcu: SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov, so sídlom Volgogradská 88, 080 01 Prešov, IČO: 31 718 523, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., o zaplatenie 1.372,31 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15Csp/147/2021-83 zo dňa 13.01.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 15Csp/147/2021-90 zo dňa 17.03.2022, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku I. s tým, že žalovanému povoľuje uvedenú sumu uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

II. Mení sa rozsudok vo výroku III. tak, že stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.368,31 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.368,31 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 93,76%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením ktoré vydá súdny úradník.“

1.1. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23.03.2021 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1.372,31 eura spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 1.372,31 eura od 01.01.2020 do zaplatenia a tiež nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca s vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici C. E. XX, XX, XX, XX, XX a XX v D. mali uzatvorenú zmluvu o výkone správy číslo XXXX/XXX, súčasťou ktorej je povinnosť jednotlivých vlastníkov uhrádzať platby do fondu opráv ako aj platby spojené s užívaním bytu (článok VI. Zmluvy). Žalovaný je vlastníkom bytu číslo XX, C. C. E. XX, bytového domu zapísaného na LV č. XXXX vedeného pre obec Prešov, katastrálne územie D.. Žalovaný si svoje povinnosti zo zmluvy o výkone správy v období od 01.01.2019 do 31.12.2019 neplnil včas a riadne, čím mu vznikol žalovaný dlh. Existenciu dlhu bol upozorňovaný písomnou upomienkou.

Ďalej uviedol, že výpisom z listu vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie pre Prešov mal preukázané, že žalovaný bol od 25.04.2016, kedy bolo vydané uznesenie 26D1601/2009, ktorým žalovaný predmetný byt nadobudol až do 23.03.2021, kedy bol vyhotovený výpis z listu vlastníctva, vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti - bytu. V rozhodnom období roka 2019, kedy vznikol dlh na úhradách spojených s užívaním bytu a na platbách do fondu prevádzky údržby a opráv bytového domu, bol žalovaný vlastníkom bytu a preto práve on bol povinný tieto platby správcovi - žalobcovi uhrádzať. Žalovaný je tak pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto právnom spore.

Poukázal na to, že žalovaný síce v konaní poprel správnosť výšky uplatňovanej pohľadávky, avšak toto svoje tvrdenie nijak bližšie nešpecifikoval a ničím nepreukázal. Žalobca v konaní predložil sumárnu analýzu platieb žalovaného od 01.01.2018 do 31.12.2019 a vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie roka 2019, preto mal súd za preukázané že výška uplatňovanej pohľadávky, ktorá vyplýva z týchto dokumentov je správna.

Vykonaným dokazovaním teda dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti istiny a čiastočne v časti úroku z omeškania, keďže žalovaný neuhradzoval riadne preddavky na úhrady spojené s užívaním bytu a plnenia do fondu prevádzky údržby a opráv bytového domu tak ako boli predpísované správcovi, a to za obdobie roka 2019, spolu v sume 1.372,31 eura.

Z týchto dôvodov žalobe vyhovel, pričom nepriznal žalobcovi nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 4 eur, keďže tieto náklady neboli zo strany žalobcu žiadnym spôsobom preukázané a rozhodol vo vzťahu k týmto nákladom tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

Zároveň priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania z priznanej sumy vo výške 5 % ročne tak, ako to vyplýva z nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. Nakoľko žalobca si uplatnil právo na úroky z omeškania vo výške 8 % ročne, súd v tejto prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca si uplatnil právo na úroky z omeškania od 01.01.2020. Súd teda priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania počnúc týmto dátumom v súlade s dispozičnou zásadou civilného sporového konania, aj keď žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania omeškaním žalovaného splnením každého jedného preddavku zvlášť. Žalobca si v konaní uplatnil náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, avšak vznik týchto nákladov súdu nijako nepreukázal, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca si v konaní uplatnil pohľadávku v rozsahu 1.412,31 eura, avšak žalovanému bolo priznané právo na úhradu istiny v rozsahu 1.368,31 eura. Žalobca mal vo veci úspech v rozsahu 96,88 % a neúspech v rozsahu 3,12 %, preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 93,76 % proti žalovanému.

Opravným uznesením súd prvej inštancie opravil a opravné uznesenie sa týkalo opravy zrejmej nesprávnosti v poučení o možnosti podať odvolanie.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 24C/31/2021 o neplatnosť písomného hlasovania vlastníkov bytov o udelenie súhlasu na vykonanie dobrovoľnej dražby.

Zároveň uviedol, že za obdobie 6 rokov (od roku 2016 do dnes) A. F. G. a advokát F. F. H., účelovo podávanými žalobami blokujú konanie na katastri, podvodom usilovali prepísať si vlastníctvo bytu, ktorý vlastní (príloha č.6 - Výpis z listu vlastníctva č. XXXX, plomba - dôvod Kúpna zmluva zo dňa 29. apríl 2016). Zo strany realitného makléra F. G. a advokáta F. F. H. ide o premyslené konanie, účelové podávanie žalôb po dobu 6 rokov je pokračovaním v podvodnom konaní makléra A. F. G. a advokáta F. F. H. odo dňa podpisu kúpnej zmluvy (29. apríla 2016) dodnes. A nestalo sa prvý raz, že niečo také urobili, že vlastníkov pripravili o nehnuteľnosť, o životné úspory, o posledné peniaze, o zdravie. Poznamenal, že azda sa im to teraz podarí pripraviť ho o trojizbový byt, hodnota ktorého sa na realitnom trhu pohybuje na úrovni 150.000,- eur. Poukázal na to, že z katastrálneho spisu sú vynášané informácie a Spravbytkomfort, a.s. Prešov, priamo zasahoval do katastrálneho konania V2875/2016 aj v septembri 2021. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Bol toho názoru, že žalobca počas lockdownu s výškou nedoplatku a dátumami manipuloval.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza ani jediný dôvod, ktorý by mal vzťah k meritu veci - t.j. ktorý by odôvodnil, resp. ospravedlnil skutočnosť, že ako vlastníka a užívateľa bytu si neplnil svoju zákonnú povinnosť predpísaných úhrad. Bol toho názoru, že žalovaný v odvolaní uvádza len nerelevantné informácie, ktoré už odzneli v odpore proti platobnému rozkazu a aj v konaní pred súdom prvého stupňa a na ktoré žalobca riadne a vyčerpávajúco reagoval. A argumentáciou žalovaného sa dôkladne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku aj súd prvého stupňa a teda odvolanie žalovaného nespĺňa náležitosti podania prezumované v § 205 Civilného sporového

poriadku Žalobca v plnom rozsahu trvá na ním predložených dôkazoch a tvrdeniach, ktoré riadne v konaní preukázal. Navrhol odvolanie žalovaného zamietnuť a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Náhradu trov konania žiadal stranám sporu nepriznať.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd má za nepochybne preukázané, že žalovaný je v zmysle výpisu z listu vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie D. zo dňa 22.03.2021 výlučným vlastníkom bytu číslo XX, I. X. D., C. E. XX, v bytovom dome, J. E. XXXX, I. D. E. XXXX v Prešove v katastrálnom území D. a k tomu prináležiace do podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu.

6. Predmetom konania je zaplatenie pohľadávky, ktorej vznik žalobca odvodzuje zo Zmluvy o výkone správy číslo XXXX/XXX, ktorú dňa 20.07.2011 uzatvoril správca - žalobca a vlastníci bytov v bytovom dome C. XX-XX C. D., J. E. XXXX D., zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie D., v zmysle ktorej vlastníci bytov sa zaväzujú uhrádzať správcovi mesačnú odplatu za výkon správy vo výške 6,07 eura vrátane DPH a vlastníci nebytových priestorov sa zaväzujú uhradiť mesačnú odplatu vo výške 3,03 eura vrátane DPH (bod 4.3.1 zmluvy).

7. Odvolací súd mal zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2019 žalobcu na meno žalovaného zo dňa 25.11.2020 preukázané, že žalovaný mal žalobcovi uhrádzať preddavky na úhrady za služby spojené s užívaním bytu vo výške 139,04 eur v období od januára 2018 do apríla 2019 a v sume 140,61 eura v období od mája 2019 do decembra 2019. V uvedenom období žalobca uskutočnil v roku 2018 sedem platieb po 139,37 eura a jednu platbu v sume 974,28 eura. Naposledy tak uhradil úhrady v októbri 2018. V roku 2018 bol v júni 2018 žalovanému vrátený preplatok 260,55 eura a v roku 2019 vznikol účtovný preplatok vo výške 56,50 eura, ktorý žalovanému vrátený nebol. Podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2019 do 31.12.2019 žalobcu na meno žalovaného zo dňa 25.11.2020, žalovanému vznikol za uvedené obdobie zohľadňujúc nedoplatky aj za rok 2018, nedoplatok k 31.12.2019 vo výške 1.372,31 eura.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. V prvom rade považoval odvolací súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol na základe zásady neúplnej apelácie v odvolacom konaní striktno vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku.

10. Vo vzťahu ku komplexu odvolacích námietok žalovaného odvolací súd uvádza, že súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je v Civilnom sporovom poriadku vybudovaný na princípe kontradiktórnosti konania, dispozičnom princípe, zásade formálnej pravdy ako aj koncentračnej zásade.

11. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, ktorá sa v Civilnom sporovom poriadku presúva na procesné strany. Obzvlášť dispozičný princíp, princíp kontradiktórnosti konania a zásada formálnej pravdy majú v sporových konaniach podľa Civilného sporového poriadku obrovský význam najmä vo vzájomnej kombinácii, pretože práve ich dôsledným uplatňovaním možno dosiahnuť stav, v ktorom zodpovednosť za výsledok sporu leží najmä na stranách sporu.

12. Princíp kontradiktórnosti a zásada formálnej pravdy (resp. zásada prejednávacia), obsiahnuté v článkoch 8 a 9 základných princípov Civilného sporového poriadku, spočívajú v tom, že každá zo strán sporu je povinná niesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom tých skutkových okolností, ktorých existencia predurčuje jej výhru v súdnom spore; súd bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno nenesie a pri rozhodovaní vychádza len z toho, čo tvrdili a preukázali strany sporu.

13. Odvolací súd v danom prípade poukazuje na to, že pokiaľ sa žalovaný chce v konaní úspešne brániť, musí poprieť skutkové tvrdenia, a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o

tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti strán hmotnoprávneho vzťahu.

14. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

15. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje tú stranu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí.

16. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vyznelo v neprospech žalovaného nemá automaticky za následok, že je nesprávne. K námietkam žalovaného, uvedeným v odvolaní, odvolací súd dodáva, že žalovaný okrem popierania tvrdení žalobcu v priebehu konania nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, pričom samotné odlišné tvrdenie na preukázanie opaku nestačí.

17. Žalovaný vo svojom odvolaní poukázal na konanie o neplatnosť písomného hlasovania vlastníkov bytov o udelenie súhlasu na vykonanie dobrovoľnej dražby vedenom pod sp.zn. 24C/31/2021, v ktorom žalovaný vystupoval v pozícii žalobcu. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 24C/31/2021-80 zo dňa 31.05.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 14.07.2022 tak, že určil, že písomné hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici C. E.XX, XX, XX, XX, XX a XX v D. zo dňa 19.04.2021 až 20.04.2021 o udelenie súhlasu na splnomocnenie správcu na úkon dobrovoľnej dražby bytu č.XX vo vchode bytového domu č.XX, je neplatné. Odvolací súd však konštatuje, že uvedené rozhodnutie nemá vplyv na rozhodnutie v predmetnej veci.

18. Žalovaný zároveň v odvolaní poukázal na konanie realitného makléra F. G. a advokáta F. F. H., ktoré považuje za podvodné, s cieľom pripraviť ho o byt. Odvolací súd uvádza, že na preukázanie svojich tvrdení nepredložil v konaní žiadne dôkazy, avšak táto skutočnosť by mohla byť relevantnou v inom konaní.

Žalovanému sa nepodarilo ani len zrelativizovať svoju povinnosť ako vlastníka bytu č.XX platiť úhrady spojené s vlastníctvom a užívaním bytu. Týmto rozsudkom nie je dotknuté právo žalovaného na náhradu škody alebo vydanie bezdôvodného obohatenia voči tretím osobám.

19. Tvrdenie žalovaného, že žalobca počas lockdownu s výškou nedoplatku a dátumami manipuloval, taktiež nebolo v konaní preukázané.

20. Odvolací súd je toho názoru, že v priebehu konania bolo hodnoverným spôsobom preukázané, že žalovanému ako vlastníkovi bytu zo Zmluvy o výkone správy číslo XXXX/XXX zo dňa 20.07.2011 vyplýva povinnosť uhrádzať platby do fondu opráv, ako aj platby spojené s užívaním bytu. Žalovaný si svoju povinnosť úhrad dlhodobu neplnil, čo žalobca preukázal sumárnou analýzou platieb (č.l. 30, 31 spisu). Skutočnosti, ktoré žalovaný uvádza vo svojom odvolaní, nemajú žiadnu súvislosť s meritom veci. Jeho vzťahy a spory s tretími osobami neodôvodňujú neplnenie jeho povinnosti v zmysle vyššie uvedenej zmluvy.

21. Nakoľko žalovaný v konaní nepreukázal, že by si plnil svoju povinnosť uhrádzať platby do fondu opráv, ako aj platby spojené s užívaním bytu, postupoval súd prvej inštancie správne, ak žalobe žalobcu v časti vyhovel.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku I. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Zároveň v zmysle ustanovenia § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanému dlh splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur až do úplného splatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Bral pritom zreteľ na príjmové a sociálne pomery žalovaného, pričom výšku splátky považoval za primeranú vzhľadom na výšku samotnej dlžnej istiny. Odvolací súd je taktiež toho názoru, že žalobca postupným splácaním dlhu nebude neprimerane postihnutý.

23. Pokiaľ sa týka výroku III. o trovách konania odvolací súd uvádza, že napriek skutočnosti, že žalobca bol v prvoinštančnom konaní pomerne úspešnejšou stranou, náhradu trov konania mu odvolací

súd nepriznal, a to z dôvodov podľa ustanovenia § 257 CSP, ktoré pre svoju aplikáciu predpokladá, že úspešnej strane, ktorej vzniklo právo na náhradu trov konania, trovy priznané nebudú z dôvodov hodných osobitného zreteľa. V danom prípade je odvolací súd toho názoru, že tieto dôvody spočívajú v okolnostiach sporu a taktiež s poukazom na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného, v ktorom žiadal náhradu trov konania stranám sporu nepriznať. Z týchto dôvodov ide o prípad, kedy možno aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku III. zmenil v zmysle § 388 CSP tak, že stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 389 ods. 1 v spojení s § 257 CSP. V danej veci odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní proti rozhodnutiu o trovách prvoinštančného konania prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa na základe vlastnej úvahy. Z uvedeného dôvodu by odvolací súd nepovažoval za spravodlivé uložiť žalovanému (ako strane neúspešnej v odvolacom konaní) povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi a navyše za situácie, ak žalobca žiadal náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznať.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).